

Sílvia Comes: «He estat oberta al que demanés l'expressivitat dels versos de Fuster»

Estrenem en exclusiva el senzill «Cançó per a ningú» del nou disc de la cantautora barcelonina, 'Felícia'

Sílvia Comes al Luz de Gas (Barcelona, 2022) | Juan Miguel Morales

Sílvia Comes ha publicat aquest mes *Felícia* (Discmedi, 2022), un nou disc en què musica la poetessa Felícia Fuster (Barcelona, 1921- París, 2012). De moment, el treball només es pot trobar en suport físic, un format que **Comes** ha volgut potenciar també amb la inclusió d'un llibret amb les poesies de Fuster. Avui, estrenem en exclusiva un dels senzills, "Cançó per a ningú", que arriba a l'univers digital a l'espera de la publicació, el 2 de desembre, del disc complet a plataformes d'*streaming*.

El senzill que estrenem, "Cançó per a ningú", és una cançó de consol.

És la primera poesia que vaig musicar de la Felícia. Quan vaig saber d'ella, ja vaig fer tres o quatre versions de "Cançó per a ningú", però cap em va convèncer. He necessitat aquests cinc o sis anys de musicar Espriu, Gil de Biedma i Vinyoli, entre altres, per trobar la manera de musicar una obra com la de Felícia i que qualli amb els seus versos.

Quan vas conèixer l'obra de Fuster? Va ser el 2021, l'Any Felícia Fuster?

La vaig conèixer fa uns dotze anys. Em van parlar de la seva poesia i vaig començar a fer recerca perquè em va entusiasmar. Vaig estar temptada d'anar a conèixer-la personalment a la residència de París on es va estar els seus últims anys, però al final no hi vaig poder anar.

Per què t'has endinsat en Felícia Fuster després de musicar Gloria Fuertes (Madrid, 1917-1998)?

Treballa en català i castellà. Llegir Fuster em va deixar al·lucinada: se sortia de tot el que jo havia llegit de poesia en català, per les imatges i el lloc on em portava... Però fins fa poc no he estat capaç de musicar-la; necessitava l'ofici. Ella també havia estudiat música, i les seves poesies tenen un sentit musical, un sentit de la imatge. És una artista molt plàstica i musical. No m'atreiria a a dir que m'identifico amb Felícia perquè no la vaig conèixer, però sí que em veig en la seva poesia. En llegir-la tinc aquesta sensació d'universalitat, que és des d'on ella escrivia, i com escriuen els grans poetes.

Tenies molt material per musicar entre els set poemaris aplegats, juntament amb les seves traduccions del japonès, a 'Obra poètica 1984-2001' (2010).

Volia musicar obra seva. Havia d'estructurar bé el material, procurar que no es perdés el fil de la cançó, veure on posar la tornada... M'obsessiona que l'oient no s'entengui en la meua veu, sinó en allò que diu el vers. La Felícia es fa estimar i ve de gust fer aquesta immersió que he fet. Els llibres dels poemes estan ressenyats en el llibret del disc, i l'estètica japonesa l'he conreat amb els haikus d'inici i final, i serà més present en el directe.

A "No em despullen" -on cantes ?sé que el meu cant avui no arribarà'-. Vas optar per una veu esquinçada per diferenciar-te d'altres veus més cristal·lines que han musicat el poema, com Anna Andreu?

Segurament, em desperta un sentiment i una emocionalitat diferent de les que han sentit l'**Anna Andreu** o la **Big Mama**. Crec que en mi hi ha cert esquinçament, però en aquest disc hi ha també moltes maneres d'abordar les cançons: com a cantant, m'he permès estar oberta al que l'expressivitat dels versos demanés.

Parlem d'un altre dels poemes que inclou el disc: "A Maria Mercè Marçal". Quina connexió hi ha per dir-li ?amiga la germana'?

Van ser íntimes amigues. Felícia Fuster no va ser publicada fins que no tenia 63 anys, quan es va presentar en un concurs on Maria Mercè Marçal era jurat. Tot i que no el va guanyar, Marçal es va sorprendre que encara no s'hagués publicat aquella meravella... Així va néixer una amistat que va anar seguint quan Marçal pujava a París a treballar. El text que canto en aquesta cançó és d'un recull de poesia de Fuster -a cura de Lluïsa Julià-, que es tanca amb aquesta endreça de Fuster a Marçal. Cal repetir el text en la cançó, perquè és un poema curt, però el sentiment és gros.